

IJsland met kinderen

Verslag van een zomerreis (2009) - IJsland met 2 kinderen (14 en 16 jaar).

Na in 2005 in grote lijnen de ringweg gevolgd te hebben, trokken we in 2009 naar de minder klassieke bestemmingen Snæfellsnes, Westelijke fjorden, Westman eilanden, Landmannalaugar.

A .Logies

- 1) **Campings:** chronologische volgorde, periode 07/07/2009 – 27/07/2009, prijs steeds in IJslandse kronen (KR, 1 kroon = 0.0056 Euro) per nacht voor kleine kampeerwagen (Volkswagen Transporter Westfalia) en een klein trekkerstentje, voor 4 personen, zonder eigen elektriciteit.

Algemeen: kamperen in IJsland was voor ons een plezier. De campings variëren van minuscule graspleintjes of stenige effen plekken met minimale sanitaire voorzieningen en een kraan met koud water tot zeer groot en goed uitgerust. Verwacht echter vooral geen massale luxueuze toestanden. Mede door het soms gure weer blijft kamperen hier steeds 'back to basics'. De overheid heeft duidelijk veel inspanningen gedaan om het groeiende (wild)kampeertoerisme onder controle te brengen en de kampeervoorzieningen op te krikken. Om je een hoop zoekwerk te besparen koop je als kamperende IJslandganger best een wegenkaart waarop de campings aangegeven zijn.

Door Heimur wordt ook een gratis boekje (Heimur Áning) met alle accommodatie en zwembaden in IJsland uitgegeven, dit kan je in een info-centrum oppikken of per regio downloaden op www.heimur.is/world. Daar zie je overigens nog een aantal andere interessante brochures. Op veel campings is geen permanente toezichter aanwezig, geen probleem, zoek gewoon je plekje, men komt wel rond om het kampeergeld te innen. Veel campings zijn ook gewoon gratis. Het is er meestal rustig tot heel rustig. IJslanders zijn echte kampeerders, zelfs als het bitter koud is gooien ze op de camping hun worsten op de barbecue.

Nederlandstalige reiswebsite met camping-info: http://www.diax.nl/pages/ijsland_kamperen.html

O ja, het IJslandse woord voor camping is 'tjaldstaedid'.

Algemene site voor kamperen in ijsland: <http://www.tjaldsvaedi.is/>.

Snæfellsnes

Langaholt Guesthouse (<http://www.langaholt.is/index2.html>)

Hotel met aanpalend kampeerterein, een groot wild grasveld op Snæfellsnes, met een schitterend zicht op de Snæfell-vulkaan, gelegen tussen route 54 en de zee, nabij Oldkelda.

Sanitair blok met 2 spoeltoiletten en spoelbak, douchen kan in het hotel (250 Kr/persoon), camping 1500 Kr. In volle natuur, stil en rustig, weinig kampeerders. Goede uitvalsbasis voor de beklimming van de Snæfellsnesjökull.

Hellissandur (<http://www.hotelhellissandur.is/?lang=en>)

Recht tegenover Hellissandur hotel, nabij het gelijknamige dorp, aan de hoofdweg, met opnieuw zicht op de Snæfell (langs de andere zijde).

Gelegen net naast een (zeer rustige) weg.

Wat hobbelig onregelmatig grasveld. Drinkwater en propere spoeltoiletten. Kost 1500 Kr/nacht, wij kampeerden echter gratis. We wilden betalen in het hotel, kon niet, men zou rondkomen om campinggeld te innen, niemand meer gezien.

Grundarfjörður (<http://www.grundarfjordur.is/> en [http://www.travelnet.is/Regional_information/West_Iceland/Grundarfjordur/Grundarfjordur - Local Info/](http://www.travelnet.is/Regional_information/West_Iceland/Grundarfjordur/Grundarfjordur_-_Local_Info/))

Gelegen aan de rand van het dorp, naast het zwembad, vlakbij een zoemende elektriciteitscabine. Douches (betalend) en propere toiletten in het zwembad. Toegang zwembad: 750 Kr/persoon, daarvoor krijg je een warm openluchtbad met een schitterend uitzicht op de bergen. Camping zelf: 2400 Kr. Vrij groot grasveld, 's nachts niet echt rustig, veel passerende auto's (vlakbij hoofdweg 54). Grundarfjörður is een charmant vissersdorp aan de Noordkust van Snæfellness, gelegen in de schaduw van de markante, pyramide-vormige berg Kirkjufell (<http://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/1/13/Kirkjufell.JPG>).

Lekker eten kan je in het restaurant Krakan, aangeduid vanaf de hoofdweg ('family restaurant')

Westelijke fjorden

Brjánslækur (<http://nl.wikipedia.org/wiki/Brjánslækur>)

Nadat we Snæfellness verlaten hebben (ferry in Stykkishólmur) komen we aan in Brjánslækur en zoeken we een kampeerplaats. Lap, de lokale camping is overvol, we zien het niet zitten om ons daar nog tussen te wriemelen en zoeken een plekje om wild te kamperen, de enige optie gezien de volgende camping zeer ver weg ligt. Eerst worden we weggejaagd door een ranger omdat we in het natuureservaat willen kamperen. Ongeveer 10 km ten Oosten van de ferry-haven eindigt dit reservaat en vinden we uiteindelijk een plaatsje voor de nacht, een wat hobbelige en stenige grasstrook even weg van de baan en met een subliem uitzicht op de fjord. Er staat nog één andere kampeerauto. Hoeft het gezegd: bijzonder rustig, geen voorzieningen, gratis.

Latrabjarg

Er is een kleine camping achter het zomerhotel aan de vlakke kust net voor Latrabjarg (<http://www.randburg.com/is/hotel-latrabjarg/>), maar je kan zoveel mooier kamperen als je nog een eindje verder rijdt, waar je plots naast de weg een prachtig groot grasveld met een proper sanitair blok (koud drinkbaar water en spoeltoiletten – water wordt via een ingenieus systeem uit een nabije beek gewonnen) vindt, naast het strand. Er stonden een tiental auto's. Gezien 's nachts niemand zo gek is om op de bergweg (route 612) naar Latrabjarg te rijden is het er bijzonder rustig. Superieur uitzicht op zee en bergen. En ... gratis!

Dynjandifoss

Mocht je in IJsland een ideale locatie voor een camping willen uitkiezen, de kans is groot dat je op de kampeerplaats aan de Dynjandifoss zou uitkomen. Schitterend gelegen letterlijk aan de voet van één van de mooiste watervallen van IJsland, en met uitzicht op een schitterende fjord. Het gebied is onbewoond, er komen weinig toeristen, dus rust verzekerd. Bereikbaar via route 60. Wat oneffen vrij groot grasveld met proper sanitair blok (drinkwater en spoeltoilet). Opnieuw gratis, je kan een vrije bijdrage achterlaten. Schitterend!

Suðureyri (<http://en.wikipedia.org/wiki/Suðureyri> en http://fisherman.is/index_en.asp)

We blijven maar gratis kamperen, vlak achter het benzinestation van het vissersdorpje Suðureyri (23 km ten NW van Ísafjörður) ligt aan de fjord een mooi, vlak grasveld dat als camping mag gebruikt worden. Sanitair in het gebouw van het benzinestation, dat wel dicht is van 22 u tot 10 u. Je kan er ook voedsel kopen. Rustig. Dit dorpje heeft zijn eigen warme bron, die ook het gemoedelijke lokale zwembad voedt, waar we op een druilerige voormiddag enkele aangename uurtjes spendeerden, dobberen in het warme sop met uitzicht op de bergen, heerlijk.

Skálavík (http://www.nat.is/travelguideeng/plofin_skalavik.htm)

Wel, waarom niet nog een gratis camping? Vanaf Ísafjörður loopt een hels baantje (route 61 en 630, via Bolungarvík) door de bergen naar het noordelijker gelegen Skálavík, een schilderachtige, wilde zee-inham waar maar enkele huizen staan. Boven het strand kan je op een grote, oneffen grasvlakte een fijn plekje vinden om te kamperen. Er is een proper sanitair blok met spoeltoilet, water komt uit de beek. Zicht op zee en bergen, ruig en wild, en gezien we de enige kampeerders waren, ongemeen rustig. Gratis.

Reykjanes (Ísafjarðardjúpi) (<http://www.rnes.is/english/> en <http://www.tjaldsvaedi.is/index.php/en/camp-sites/the-western-fjordas/216-reykjanes>)

Als je vanaf Ísafjörður route 61 richting ZO volgt, kom je na een hele eind rijden, fjord in en fjord uit, aan een afslag (633 en 634) naar het smalle schiereiland Reykjanes. Helemaal op de tip hiervan ligt een hotel met camping en zwembad. Er was bijzonder veel volk, alhoewel dit een echt 'einde van de wereld'-punt is. Overvol, vlak grasveld, rumoerig 's nachts. Veel wordt goedgeemaakt door het zalig warme, grote openluchtzwembad met natuurlijk warm water. Proper sanitair, gratis warme douches, er is ook een klein winkeltje en een goed restaurant in het hotel, je kan er ook tanken. Prijs per nacht: 3000 Kr, zwembad inclusief.

Dalbaer

Gelegen niet ver van de gletsjertong Kaldalon van de Drangajökull, de Noordelijkste gletsjer van IJsland, ten Z van Hornstrandir. Na een lange hobbelige rit, met het zoveelste 'einde van de wereld' in zicht, kom je voorbij een gastvrije 'bed and breakfast' met een grasplein dat als camping dienstdoet. Kraaknet sanitair met douche in het gasthuis. In volle natuur, fantastische avondluchten boven de zee. Zeer rustig, zo goed als geen volk, als we de bleitende kleine die ons 's nachts wakker houdt even wegdenken... 2000 Kr per nacht, douche inbegrepen.

Norðurfjörður

(http://www.roughguides.com/website/travel/Destination/content/default.aspx?titleid=134&xid=idh443256752_0225)

De rit langs route 643 naar Norðurfjörður is absoluut fantastisch, over een onverharde weg die je vanuit Dranganes pal Noord voert. De bergketens zijn nergens in IJsland zo indrukwekkend en mysterieus, de wegen nergens zo steil en smal, soms echt uit de kliffen gehouwen. Na dit ruige stuk kom je onverwacht in een landbouwgebied terecht, vol groene weiden.

Onderweg naar het beroemde zwembad van Krossness is de camping Norðurfjörður zowat de laatste kampeermogelijkheid, een groot grasplein bij een boerderij nabij de haven.

Hobbelig, veel niveauverschillen, het is even zoeken om een goed plekje te vinden. Niet ver van de zee, omzoomd door indrukwekkende bergen. Proper sanitair en zitplaatsen in een grote oude schuur. Ongeveer half bezet toen wij er waren. Overdag kan je eten in een restaurant beneden aan het haventje, waar je ook de boot naar Hornstrandir kan nemen. 2100 Kr per nacht, je kan betalen met Visa.

Omgeving Reykjavík

Stjá camping

We zoeken een camping nabij de Hvalfjörður (ca. 30 km van de hoofdstad) en rijden op goed geluk een zijweg van route 47 (langs N-kust fjord) in, richting Reykholt, afslag nabij Saurbær. Deze zijweg voert ons na een korte klim het Svinadal in. Langs de oevers van een langgerekt meer kan je daar kamperen op een afgelegen, zeer uitgestrekte, open, oneffen grasvlakte, met wat rijen struikwilgen die als windbrekers dienst doen. Vrij weinig volk, zeer rustig. Vrij proper sanitair blok, warm en koud water, geen douches. Beetje onpersoonlijk allemaal.

Landmannalaugar (<http://www.landmannalaugar.info/Pages/upplysingarVal.htm>)

Als je na een lange, hobbelige, stoffige rit aankomt in Landmannalaugar, is het eerste wat opvalt de uitgestrekte en drukke camping, die als een echt ‘basiskamp’ aan de voet van de kleurrijkste bergen van IJsland ingebed is, 50 km van de bewoonde wereld. Tenzij je een 4x4 hebt, moet je parkeren vóór de twee laatste rivieroversteken, die je via een voetgangersbrug kan oversteken. Het is ongeveer een kilometer stappen van de parking tot de start van de camping. Je kan kiezen tussen drassige grasvelden of hoger gelegen droge maar stenige plekken. Er is een zeer groot modern en proper sanitair blok met toiletten en douches (400 Kr voor 5 minuten warm water). Je kan er ook gratis baden in een warme rivier, en je kan er basisvoedsel kopen in een mobiel winkeltje (groene bus). De camping is vertrekpunt van een groot aantal schitterende wandelingen doorheen dit unieke gebied, een kaartje is te koop bij de ‘wardens’, 250 Kr.

Per nacht 1300 Kr, enige nadeel is dat de rust nooit echt over de camping neerdaalt, het is ook ’s nachts komen en gaan (het wordt immers nooit echt donker ...).

Strönd

Onderweg van Þorlákshöfn naar Strandarkirkja (route 42) passeren we een wegwijzer die ons langs een onverhard zijbaantje naar de gratis camping van Strönd voert, ongeveer 30 km ten westen van Þorlákshöfn. Groot grasveld tussen boerderijen en velden, rustig, als je de krijsende noorse sterren even buiten beschouwing laat. Nagelnieuw en verwarmd sanitair blok, heel proper. Douche kost 400 Kr, camping gratis.

Sandgerði (op het Reykjanes schiereiland) (<http://nl.wikipedia.org/wiki/Sandgerði>)

Gelegen tussen Sandgerði dorp en Keflavik luchthaven, vanaf route 429 aangegeven met wegwijzer. Wat banale ligging, aan de rand van het dorp, in een soort ‘oase’ in een lavaveld. Groot effen grasveld, rustig, weinig volk. Nagelnieuw bijzonder luxueus sanitair blok met douches. En dat alles... volledig gratis.

Westman eilanden

Herjólfsdalur camping (<http://www.tjaldsvaedi.is/index.php/en/camp-sites/southern-iceland/87-herjolfsdalur>)

Op het hoofdeiland Heimaey, waar de ferry aankomt, zijn er twee campings, vlak bij elkaar, aan de rand van de stad. Herjólfsdalur kan je vinden vlak naast het golfterrein, schitterend gelegen in een oude krater, langs de zeezijde omringd en beschermd door steile wanden. Papegaaiduikers fladderen hier massaal boven je hoofd. De kampeerplekjes liggen verspreid tussen rotsblokken op het grasveld in de krater. Unieke locatie! Het sanitair is spijtig genoeg oud, versleten en vuil, anders was dit de perfecte camping. Er zijn wel gratis warme douches. Prijs: 2800 Kr/nacht. Vanaf de camping lopen 2 zeer steile paden omhoog naar de top van de kraterwand, goed voor een uurtje hijgen en puffen. Enkel doen bij droog weer (een deel van de paden loopt over gras, bijzonder glad bij nat weer) en als je geen last hebt van hoogtevrees.

2) jeugdherbergen

Doordat we bij aankomst en vertrek geen auto hadden (zie verder), planden we 2 overnachtingen in het **Reykjavík City Hostel** (Sundlaugavegur, <http://www.hihostels.com/dba/hostels-Reykjavik-City-026001.en.htm>).

Gelegen nabij het centrum, als je met het vliegtuig aankomt stopt de ‘Flybus’ (shuttle-bus vanaf de luchthaven) op vraag aan de deur van de jeugdherberg. Handig!

Nieuw gebouw, sobere maar zeer nette kamers (we sliepen in een 4-persoonskamer, 2x2 stapelbedden), met een eigen badkamer. De jeugdherberg heeft alle voorzieningen, er is een bushalte (bus 5 brengt je rechtstreeks naar het centrum – halte Hlemmur) vlakbij.

Vrij druk toen wij er waren. Zeker vooraf reserveren als je zeker wil zijn van een slaapplek.

Prijs voor deze kamer/nacht: 11400 KR als je lid bent van 'Hostelling international'

(vertegenwoordigd in België: VJH: www.vjh.be).

Op de website van de jeugdherberg kan je ook boeken (fluitje van een cent en probleemloos).

Als je lakens wil moet je deze apart bijbestellen (per mail, uitstekende en vriendelijke communicatie) – 3200 Kr voor 4 personen voor volledig verblijf.

Een heerlijk ontbijtbuffet kost 1000 Kr per persoon. Je kan er zelf koken, er is ook eetgelegenheid dichtbij, oa. de 'Just Food' in de straat ernaast, lekker en vooral goedkoop.

Er is ook pal in het centrum van de hoofdstad een jeugdherberg: Reykjavík Downtown Hostel. Lijst en kaart met alle jeugdherbergen in IJsland: <http://www.hihostels.com/dba/country-Iceland-IS.en.htm>

B. Transport

1) naar IJsland en terug

Een auto huren is in IJsland zeer duur, en we zijn nogal gehecht geraakt aan het relatieve comfort van onze stokoude VW kampeerwagen, daarom herhaalden we de truuk die we in 2005 reeds met succes toegepast hadden: we verscheepten onze eigen wagen als vracht naar IJsland met de IJslandse maatschappij Samskip (www.samskip.com). Je auto dient in Rotterdam ingescheept te worden. Info: mail naar rotterdam@samskip.com

Het inschepingspunt van Samskip ligt in de haven (Den Hamweg), terugkeer uit Rotterdam kan met bus, metro en trein. Dit kan je navragen bij de buschauffeur, ligging bushalte navragen als je de auto dropt, aan het eind van de weg. Plan en info haven Rotterdam:

<http://www.portofrotterdam.com/abouttheport/UK/Maps/Geographical/index.asp>

Wij betaalden voor het transport van onze wagen heen en terug (inclusief havenrechten en andere kosten) ongeveer 1100 Euro, en dat was liefst duizend euro minder dan men ons eerst gemeld had. Blijkbaar had men ons karretjes in een kleinere container kunnen proppen dan gepland.

Bij reservatie goed navragen wanneer je auto uiterlijk in Rotterdam moet afgeleverd worden. Er varen 1 of 2 boten per week van Rotterdam naar Reykjavík en omgekeerd. Nadat je de boot in Rotterdam afgeleverd hebt - je auto wordt in een container gereden en zo verscheept - moet je minimaal 5 dagen rekenen voor je deze in IJsland kan gaan ophalen, idem voor terugvaart. Je auto langer in de haven laten staan is geen probleem. De auto ophalen kan ten vroegste 1 dag na aankomst van de boot, je moet je aanmelden bij het kantoor van Samskip in Reykjavík (Kjalarvogur open 8u30-16u30, een kilometer of 7 van de jeugdherberg, ik huurde een mountainbike bij de jeugdherberg om de auto te gaan ophalen). Even puzzelen om je reis te plannen dus en vooral goed navragen wat je allemaal moet doen, wanneer je moet betalen, ...want de procedure bleek in 2009 al helemaal anders dan in 2005.

Tip: zeker niet vergeten je autopapieren mee te nemen als je de auto inscheept, want die heb je nodig voor de douaneprocedure. Het komt erop neer dat je de wagen tijdelijk invoert in IJsland, en dan weer uitvoert naar Nederland. Als je de auto ophaalt in Nederland moet je ook weer naar het doanekantoor, ca. 5 km van het kantoor van Samskip. Dan betalen in het kantoor en dan naar het ophaalpunt.

OK, nu moesten we zelf ook nog in IJsland raken. Met de trein van Lokeren naar Zaventem-luchthaven, daarna met BMI (<http://www.flybmi.com/bmi/nl-be/index.aspx>) naar Londen Heathrow – 245 Euro enkele vlucht voor 4 personen, een uurtje vliegen.

Vanuit Heathrow stegen we enkele uren later op met Icelandair voor een vlucht van 3 uur naar Keflavik – de luchthaven op ca. 50 km van Reykjavík – prijs: 993 Euro voor 4 personen, heen en terug.

Probleemloze vluchten, goede service, handige websites om te reserveren. We vertrokken 's morgens vroeg thuis en waren rond 15u30 u lokale tijd in IJsland.

Na de douanecontrole in de luchthaven Keflavik (geen paspoort nodig, een identiteitskaart volstaat, ook nodig voor kinderen jonger dan 12, let op: is maar 2 jaar geldig !!!) reden we met de Flybus (<http://www.flybus.is/>) naar de jeugdherberg in de hoofdstad (voor ons gezin: 12000 Kr heen en terug, rit van een uurtje). Na overstappen op een kleinere bus werden we letterlijk aan de deur van de jeugdherberg gedropt.

Terugvlucht Keflavik-Londen deden we dus ook met Icelandair, we kwamen pas 's avonds aan en moesten dus in Londen overnachten. Vanaf Heathrow namen we de metro tot Victoria, waar we overnachtten in de Holiday Inn Express op Belgrave Road, dicht bij onze vertrekplaats voor de volgende ochtend. Na het rustige IJsland was de drukte van Londen overweldigend, we verlangden hevig naar onze tentjes in volle natuur ...

Overnachten in Londen is duur, we betaalden 145 Britse Ponden voor een vierpersoonskamer (boeken bv. via <http://www.allinlondon.co.uk/stay/property-6.php> of <http://www.hiexpressvictoria.co.uk/home.htm>). Propere kamer, fraai badkamertje, maar vrij klein. Ook de gangen en gemeenschappelijk lokalen zijn benepen, alles komt nogal 'doolhofachtig' over. Vriendelijk onthaal. Omdat we 's morgens vroeg moeten vertrekken kunnen we niet genieten van het ontbijtbuffet, we graaien wat 'draagbaar' voedsel mee voor onderweg.

Voor de terugreis vanuit Londen kozen we de goedkoopste optie: de busdienst van Eurolines – website: https://webapp.eurolines.be/Eurolines/ssl_index.asp. Kost voor ons gezin: 138 Euro. De bus reed via de Kanaaltunnel, we waren ongeveer 8 uur onderweg. Vertrek heel vroeg 's morgens in Victoria Coach Station, in het centrum van Londen, onze aankomstplaats in België was Gent-Dampoort, waar we een bus naar huis konden nemen. Je moet in Victoria Coach Station vooraf inchecken, het is er razend druk, dus zeker tijdig arriveren.

Je ziet, het was vooraf even puzzelen, maar in de praktijk verliep alle prima. We hadden voor de transfers in Londen een ruime zekerheid ingebouwd, het is er immer razend druk.

2) in IJsland

Eerst iets over het busvervoer in Reykjavík. Efficiënt en snel, vele haltes, zowat alles is bereikbaar. Centrale knooppunten zijn Lækjartorg en Hlemmur.

Info: <http://www.tiscali.co.uk/travel/guides/cities/reykjavik-overview.html>.

De prijszetting van de busritten in de hoofdstad is heel bizar. Vooreerst kunnen de chauffeurs niet teruggeven: als je geen gepast geld hebt ben je gezien. Soms wordt je gevraagd je geld gewoon in een bak vooraan in de bus te gooien. Een ticket krijg je blijkbaar alleen als je er naar vraagt, als je moet overstappen zeker doen: elk ticket is 1 uur geldig, je kan overstappen zoveel je wil. De kostprijs per rit lijkt ook per chauffeur te veranderen ...

We reden ook vele kilometers met onze eigen auto. De 2-vaks ringweg rond IJsland is bijna overal in uitstekende conditie. In de toeristische gebieden (zoals de 'gouden driehoek' rond Reykjavík) rij

je op asfalt, in de meer onbewoonde gebieden zijn de wegen vaak onverhard. Deze variëren van perfect tot echte rammelbanen, met deze keer als uitschieter de ‘woestijntrack’ naar Landmannalaugar, waar we even voor het voortbestaan van onze kampeerwagen vreesden. We deden ook vele ongelooflijke onverharde bergbaantjes in de Westelijke fjorden, waar vangrails als overbodige kosten beschouwd worden en de wegen spectaculair naar beneden duiken. Er zijn ook vele jeeptracks, te herkennen doordat het wegnummer met een F begint (b.v. F213) en in principe enkel met een 4x4 berijdbaar doordat er b.v. rivierdoorsteken of heel ruige stukken voorkomen. Je kan met een gewone auto soms een stuk rijden, maar je zal vlug snappen waarom IJslanders een voorkeur hebben voor 4x4-mastodonten ...

Rijden op het onverhard vonden wij zeer plezierig, het zorgt er wel voor dat je auto bij nat weer onder de modder en bij droog weer onder een dikke laag lavastof komt te zitten, dat zich hardnekkig door alle kieren en openingen wringt.

Vele wegen zijn smal, zodat je moet rekening houden met plots opduikende tegenliggers. Gelukkig zijn IJslanders veelal rustige en hoffelijke chauffeurs.

Benzinestations zijn in de bewoonde gebieden talrijk, in sommige streken (Westelijke fjorden) schaars. Visa is een handig betaalmiddel om te tanken.

Info over wegen, verkeersborden en weerbericht: <http://www.vegagerdin.is/english/>

Wandelingen

IJsland is een wandelland. De laatste jaren zijn er grote inspanningen gedaan om wandelpaden uit te zetten, en het resultaat mag er zijn. In de Nationale Parken en de bekende plaatsen (bv. Lanmannalaugar) is er een perfect uitgezet en onderhouden net van wandelpaden en kan je veel wandelaars tegenkomen.

Ook in de meer afgelegen en zeer rustige gebieden zijn er fantastische wandelingen te doen. Het is wel zaak je vooraf goed te informeren, de info ter plaatse kan daar zeer summier zijn.

In de Westelijke fjorden zijn er geen uitgezette wandelingen en geen echte wandelpaden, het is één grote wildernis, waar je zelf je weg zoekt. Spannend en toch bij goed weer, waar je 'op het zicht' kan navigeren, als het weer en/of het zicht slecht wordt, is dit wellicht niet aan te raden. Wees ook voorbereid op forse en steile klauterpartijen, vele riviertjes die je moet oversteken, dicht struikgewas waar je door moet ... kortom, het zijn geen 'zondagswandelingen'.

Een fantastische hulp voor wandelaars in IJsland is de Rother Walking Guide, deze bevat naast een aantal 'klassieke' wandelingen ook veel verrassende korte wandelingen en wandelingen in minder bekende regio's. Zeer handige indelingen: twee pagina's per wandeling, ik kopieerde vooraf de meest interessante wandelingen zodat we het boekje niet telkens hoefden mee te nemen.

Omschrijving wandelingen is heel gedetailleerd en meestal accuraat, kaartjes zijn vrij klein. In 2005 gekocht op internet bij Amazon.com

(<http://www.amazon.co.uk/exec/obidos/ASIN/3763348026/qid%3D1137012813/026-5307213-3906827>), bestelling en levering snel en probleemloos, 15 Euro inclusief verzending. Voor de

gekende gebieden in IJsland is dit een absolute topper, voor de W-fjorden en Snæfellsnes iets minder: gering aantal beschreven wandelingen, je kan beter wandelinfo op internet zoeken. Zie ook achteraan dit verslag.

Wandelingen en bezienswaardigheden worden per regio en in chronologische volgorde besproken. Tijden steeds voor de wandeling heen en terug, en we zijn vrij trage stappers.

Snæfellsnes

Eldborg (<http://nl.wikipedia.org/wiki/Eldborg>)

Vanuit Reykjavík namen we de ringweg noordwaarts tot Borgarnes, via de 6 km lange tunnel onder de Hvalfjörður, die tot 165 m diep onder de zee ligt. We volgen route 54 tot aan een wegwijzer naar de Eldborgarhraun, waar een kort baantje ons naar de start van de wandeling naar de vulkaan Eldborg brengt. Het baantje loopt dood op twee boerenhoven, je kan langs de kant van de weg parkeren.

De Eldborg is een symmetrische explosiekrater ("sputter cone"), die als een merkteken boven het landschap uitsteekt. We wandeling (5 km heen en terug) loopt eerst doorheen een met dwergberken begroeid lavaveld, dan volgt een korte hevige klim naar de rand van de krater. Mooie krater, mooi uitzicht.

Arnarstapi – Hellnar (<http://nl.wikipedia.org/wiki/Arnarstapi>)

Beroemde wandeling tussen deze twee dorpjes aan de zuidkust van Snæfellsnes, ca. 5 km heen en terug, nagenoeg vlak. Het eerste stuk nabij Arnarstapi is mooi, met vogelrotsen, basaltzuilen, een basalten rotsboog (Gatklettur). Daarna wordt het allemaal een beetje saai en eentonig. We kwamen veel volk tegen op deze populaire wandeling.

Snæfellsnesjökull (<http://english.ust.is/Snaefellsjokullnationalpark/TheGlacier/>)

Deze vulkaankegel/gletsjer is 1446 meter hoog en is het merkteken van het schiereiland, te zien vanuit Reykjavík en vanaf de W-fjorden. En het wordt nog beter: bij goed weer kan je tot aan de top wandelen!

De enige naderingsroute met de auto is de F570, die even ten oosten van Arnarstapi van de F574 aftakt. Bij goed weer is deze 4x4-track goed te doen met de auto, het onverharde baantje slingert zich doorheen de lavavelden, is smal (we hebben gelukkig geen tegenliggers...) en gaat bijzonder fors omhoog en omlaag, hellingen tot ca. 20%. Onze VW-bus wordt op de limiet gedreven en door mekaar gerammeld, maar we halen het weer. Plots kunnen we niet verder rijden omdat de baan nog onder de sneeuw ligt, we parkeren en stappen de laatste kilometer tot de start van de wandeling.

Het woord gletsjer klinkt misschien afschrikwekkend, maar er is een track aangelegd waar je met een sneeuwscooter naar de top kan rijden, en dat is ook het ideale en veilige pad om naar boven te wandelen. Deze track zorgt ervoor dat je weg blijft van gletsjerspleten en afgronden.

Bij de start zien we halverwege de top de wolken reeds hangen, en jawel, na een uurtje klimmen op de sneeuw stappen we de mist binnen en wordt alles wit. Het volgende uur stappen we in een hallucinante opeenvolging van wolken, die door de wind gejaagd worden, soms openbreken en ons dan fantastische uitzichten bieden op rotspieken die uit de gletsjer omhoogsteken (nunataks:

<http://nl.wikipedia.org/wiki/Nunatak>).

Het is hijgen en puffen, en na twee uur (5 km) gestaag steil klimmen bereiken we het einde van het pad, dat in een gierende, ijzige wind abrupt aan een afgrond eindigt, vlak naast de rotsige top van de berg, die af en toe uit de voorbijflitsende wolken opduikt. Magische plek!

Afdalen is pure fun, op een uur staan we weer beneden, middagmaal op een beschutte plek inbegrepen. Beneden gekomen zien we dat de wolken volledig weg zijn, het zicht op de gletsjer en de top is fantastisch.

Bij goed weer is dit een absolute topwandeling. Enkele praktische tips: je hebt goede, waterdichte wandelschoenen nodig, vergeet je zonnebril niet (anders dreigt sneeuwblindheid), draag warme kledij en een winddichte jas, en vergeet niet dat deze top berucht is voor de snel veranderende weersomstandigheden. Vergeet niet je te beschermen tegen zonnebrand, door de koude merk je niet dat de zonschijn er heel intens kan zijn.

Westelijke Fjorden

Fossielenwandeling Surtarbrandsgil (<http://english.ust.is/National-Parks/Protectedareas/vatnsfjordur/>, onderaan -

<http://nl.wikipedia.org/wiki/Brj%C3%A1nsl%C3%A6kur>)

De wandeling start niet ver van de ferry haven van Brjánslækur, je kan parkeren aan het ticketkantoor/fastfood-restaurant. Een schapenpad vertrekt net voor de beek, je moet de beek stroomopwaarts volgen. Via een wirwar van schapenpaadjes en wat klauterwerk blijf je de beek volgen. Na een uurtje stappen kom je aan een kort zijdal, dat doodloopt op een kleine waterval. Vlak voor de waterval kom je aan overhangende, afschilferende rotsen, tussen het gelaagde gesteente kan je met wat zoeken fossielen van bladeren vinden. Niet echt spectaculair, aardig als avondwandeling.

Skalavík: wandeling in het Kropstaðaskál

Er is geen echt pad, je zoekt zelf je weg, gedeeltelijk langs schapenpaadjes. Einddoel is een heel mooie beschermde vallei, die doodloopt op een steil, half circelvormig bergmassief. Vanaf het kampeerterrein in Skalavík klimmen we langs de beek omhoog, en houden links aan om uiteindelijk op een plateau uit te komen waar de vallei begint. Een beek meandert door dit onbewoonde dal. Er liggen nog enkele plekken sneeuw, en na nog wat klauterwerk komen aan de ronde bergwand, waar we de terugtocht aanvatten. Heen en terug ca. 12 km, we wandelden ongeveer 3 uur, vrij lastig, veel klimmen, je moet je af en toe een weg door het hoge gras banen. We zijn de enige wandelaars.

Reykjanes: wandeling naar Svansvikunvatn

Vanaf de camping van Reykjanes rijden we enkele kilometer naar de start van de wandeling, gelegen op de plek waar de fjord diep in het land dringt. We zijn nog steeds in de Westelijke fjorden, dus is er geen echt wandelpad. We klimmen omhoog langs een wirwar van schapenpaadjes die min of meer de goede richting oplopen, en worstelen ons door hoog gras en lage struiken. De natuur is weinig spectaculair, maar verlaten en rustgevend. We wandelen rond het meer en zoeken terug onze weg naar auto. Totaal ca. 8 km.

Kaldalón: wandeling naar gletsjertong van de Drangajökul (beschreven in Rother wandelgids).

Dit is een grandioze wandeling die start vanaf route 635, die in een brede lus landinwaarts rond een zee-inham loopt. Het wegdek ligt op sommige plaatsen zowat op gelijke hoogte met een het wateroppervlak van een gletsjerrivier.

Een kort zijwegje brengt je naar de start van de wandeling, je kan er gemakkelijk je auto parkeren. Er is net voor het einde nog een kleine rivierdoorsteek, we nemen geen risico en laten onze VW net voor dit riviertje staan.

Na een korte inleiding over een 4x4-track is er ook hier geen wandelpad, maar het doel is vanaf de start in zicht: de gletsjertong van de Drangajökul (<http://nl.wikipedia.org/wiki/Drangajökull>), de meest noordelijke gletsjer van IJsland.

We zijn hier in één van de meest afgelegen gebieden van IJsland, veel wandelaars kom je dus niet tegen. We volgen de aanwijzingen van de Rother en blijven zoveel mogelijk rechts van de machtige gletsjerrivier, tegen de bergwand aan. We moeten ontelbare beekjes oversteken (via stenen of door erover te springen), en passeren verrassend veel groene 'oases' in de grijze steenmassa, met klaterende beekjes, watervallen, veel mos en een weelderige plantengroei, zeer fraai.

We komen aan de voet van de machtige gletsjertong, met indrukwekkend zicht op de ijsmassa vol kloven en bizarre formaties. We volgen de aanwijzingen van de Rother en klauteren voorzichtig het sneeuwveld rechts van de gletsjer op, tegen de rotswand, ver weg blijvend van de gletsjerspleten.

We krijgen een schitterend zicht op de grote vloeivlakte van de vertakte gletsjerrivier.

Op de terugweg blijven we deze keer zo dicht mogelijk tegen de oever van de rivier, af en toe eens uitwijkend om een zijtak te kunnen oversteken. Na ongeveer 12 km en 4 uur staan we terug aan onze auto. Schitterende wandeling in dit fantastische gletsjerdal.

O ja, Kaldalón betekent 'koude vallei', er is altijd wind, die meestal van over de gletsjer komt, en ook bij het goede weer dat wij hadden heerste er een polaire temperatuur...

Ingolfsfjörður: wandeling over de Seljanesfjall naar de Husarfoss.

Vanaf Norðurfjörður volgen we route 649 naar Ingolfsfjörður, en parkeren daar even buiten het dorp, nabij de oude haringfabriek, langs de F649 (zie bezienswaardigheden).

Het wandelpad naar de Seljanesfjall start net voorbij de bocht (met haventje), is aangegeven door paaltjes, die zonder omwegen steil zigzaggend omhoog lopen. In geen tijd hijgen we ons te pletter en zijn we een heel eind gestegen. Boven op de Seljanesfjall komen we uit in de wolken, zicht nul, hoger klimmen heeft geen zin, we dalen daarom langs de andere zijde af en komen weer uit op de F649, die de tip van de fjord gerond heeft. We volgen de F649 tot we aan de Husarfoss komen, een mooie waterval in een heel rotsig gebied. Daarna volgen we de F649 terug tot Ingolfsfjörður, een hele trip. We hebben in totaal ca. 20 km gestapt op een 6-tal uur. De klim naar de Seljanesfjall was tof, spijtig van het mottige weer, dat ons verhinderde om nog verder te klimmen.

Landmannalaugar

Bij goed weer is dit één van de mooiste wandelgebieden van IJsland.

Ja kan een wandelkaartje kopen op de camping, dit volstaat als gids bij daguitstappen.

We starten onze wandeling doorheen een lavavel vol zwart vulkanisch glas, richting Vondugil, een kloof omringd door schitterend gekleurde bergen. Daarna klimmen we naar de top van de Brennisteinsalda, een kale heuveltop, met zicht op een kloof vol ruwe lavaformaties. We raken even de weg kwijt, we dalen af via een geul en pikken uiteindelijk het pad doorheen de Grænagil weer op, veel klauterwerk doorheen een fantastisch lavaveld en fel gekleurde kloven, met een actief vulkanisch gebied (borrelende modder, stoom,...). Schitterende wandeling, met meer wonderlijke uitzichten dan je kan onthouden. Totaal ca. 7 km, we stapten ca. 2 ½ uur.

Na het middagmaal op de camping beklimmen we de Bláhnúkur, de ‘blauwe berg’ (<http://www.peakware.com/peaks.html?pk=1540>), die met zijn 945 m zowat het hoogste punt in de omgeving van Landmannalaugar is. De beklimming is zeer steil en onbeschermd, door de sterke wind moet we af en toe eens halt houden en neerhurken om niet uit evenwicht gebracht te worden. Ondertussen krijgen we een enorm zicht op Landmannalaugar en omgeving. We worden volledig gezandstraald door opwaaiend stof en steentjes. De afdaling is steil en door de losliggende steentjes zeer verraderlijk. We krijgen ondertussen een duizelingwekkend zicht op de bizarre heuvels achter de berg. We dalen zeer voorzichtig verder af, het pad is op bepaalde plaatsen wel heel ‘luchtig’... Benden wandelen we door een ‘gele’ vallei terug naar de camping. Topwandeling, ongeveer 6 km, we doen er twee uur over.

Andere bezienswaardigheden

Velen vroegen mij reeds: wat is er nu toch zo speciaal aan dat IJsland van jou?

Verder dan wat slap geleuter genre: 'tja, je moet er geweest zijn om het te kunnen snappen' kwam ik eerst niet, maar de wijsheid komt (een klein beetje) met de jaren: de natuur is nergens anders in Europa zo divers, zo verpletterend mooi, zo ruig, zo ongetemd als op IJsland. Het vulkanisme is overal dominant aanwezig, wat voor heel bizarre landschappen zorgt.

In grote delen van het land is de mens bovendien volledig afwezig, IJsland heeft 320.000 inwoners voor een oppervlakte van 105.000 km² (ongeveer drie maal België), bovendien woont 2/3 in Reykjavík en dichte omgeving.

De Westelijke fjorden zijn zo goed als onbewoond, de belangrijkste stad is Ísafjörður, dat 3000 inwoners telt, in België moet je al een eind zoeken om een gemeente met zo weinig inwoners te vinden.

Om maar te zeggen: je gaat naar IJsland voor de natuur, en voor niets anders. Veel volk zal je er niet tegenkomen, IJsland is als toeristisch land nog behoorlijk onbekend. Wel veel vogels, die alomtegenwoordig zijn.

Snæfellsnes

Nabij de krater Eldborg ligt de basaltmuur **Gerðuberg**. De afslag vanaf route 54 is bewegwijzerd, je ziet de indrukwekkende rij basaltzuilen vanop de hoofdweg liggen. Als je daarna het baantje verder volgt verandert het landschap drastisch, we rijden plots aan de voet van een rode heuvel, doorheen een chaotisch vulkanisch landschap. Aan het einde van de weg kan je een korte wandeling maken naar een waterval en naar een bron met koolzuurhoudend water (**Rauðamelsölkelda**, "Spa-bruis" van het vat). De IJslandse zomer in 2009 was echter zo droog dat de bron gereduceerd was tot een pruttelende modderput, tot zover onze hoop op een fris glas ...

Even ten westen van Arnarstapi, langs route 574 (zuidkust van het schiereiland), kan je de afslag nemen naar **Lóndrangar**, twee basalten rotspilaren in zee. Er is een parking nabij de vuurtoren, dan brengt een korte wandeling/klauterpartij je tot aan de voet van de zuilen. Er groeien veel mooie plantjes tussen de lava.

Een volgende afslag (**Hólaholar**) leidt ons in een krater, voor de rest is er niets te zien.

We volgen verder route 574 in het Snæfellsjökull Nationaal Park

(<http://english.ust.is/Snaefellsjokullnationalpark/>), ronden de punt van het schiereiland in een indrukwekkend landschap van desolate lavavelden, en nemen de afslag naar **Öndverðarnes**, de NW-tip van het schiereiland. Na enkele kilometer kronkelbaan komen we aan in **Skarðsvík**, een fotogenieke baai met zwarte basaltrotsen en een goudgeel strand, een ideale plek voor ons avondmaal. Later bezoeken op hetzelfde baantje nog de vuurtoren (met vogelrotsen en rotsboog), op het eindpunt van de weg kan je tot een kuststrook vol bizarre rotsen wandelen, met een goed zicht op de Snæfellsjökull.

De noordkust van Snæfellnes blijkt veel ruiger, minder toeristisch en ook landschappelijk gevarieerder te zijn dan de zuidkust. We volgen de boeiende routes 57 en 58 tot **Stykkishólmur**, waar we verdomd lekker middagmalen in restaurant Fimm Fiskar (http://www.randburg.com/is/fimm_fiskar/).

We bezoeken er de moderne, witte kerk, die hoog boven het dorp uittorent. Het interieur is heel knap, huiselijk, met veel invallend licht en warme tinten.

Vanuit **Stykkishólmur** vertrekt de **ferry naar Brjánslækur**, dit is de snelste toegang tot de Westelijke Fjorden (info: <http://www.seatours.is/Frontpage/FerryBaldur/>). Je bespaart je een lange autorit en bij goed weer is dit ook nog een ongelooflijke mooie zeereis over de Breiðafjörður, helemaal omzoomd door bergen. Wij nemen de ferry op de heenreis en doen de terugkeer met de auto. We bellen vooraf naar het Seatour-kantoor in Stykkishólmur om een plaats voor de overtocht te reserveren (+354 438 1450), wat in de drukke zomermaanden zeker aan te raden is; er zijn maar 2 afvaarten per dag. Je moet je VISA-nummer doorgeven, er wordt 3000 Kr voorschot aangerekend. Totale prijs auto + 4 personen, enkele reis: 13475 Kr. De overtocht met de boot lijkt op een cruise, het is koud maar zeer zonnig, iedereen zit aan dek, de hemel is diepblauw. We meren even aan in Flatey, een onooglijk eilandje met een paar huizen, waar je kan overnachten. De overtocht duur 2.5 uur.

Westelijke Fjorden

De weg van de ferryhaven **Brjánslækur naar Latrabjarg** is volgens mij één van de mooiste en spectaculairste routes die je in IJsland kan rijden. We nemen eerst een korte zijsprong door even ten oosten van de ferryhaven het onverharde bergbaantje route 60 richting noord te nemen. In enkele minuten laat je het vredige groen van de fjord achter je en kom je na een steile klim in een woeste, godverlaten stenen wereld uit. Dit is het soort contrasten dat IJsland zo boeiend maakt. Na een kwartiertje gestaag klimmen kom je boven op een hoogplateau, een nagenoeg vlakke rotsvlakte met hier en daar meertjes. Dit landschap kenmerkt de Westelijke Fjorden, die ontstonden door gletsjers die in een rotsplateau diepe, steile geulen geslepen hebben, die later door de zee overspoeld zijn. Het is een heel typisch landschap, dat qua uitzicht vaag aan de Grand Canyon doet denken. In de brokkelige rotswanden van de fjorden kan je mooi de vele opeengestapelde lagen lava herkennen waaruit alles hier bestaat. Het is een typisch, heel ruw en fascinerend landschap. Terug op de hoofdweg volgen we route 65 westwaarts, eerst langs de kust, daarna door de bergen. We komen uit aan de **Ósafjörður**, waar het eerste IJslandse metalen schip fotogeniek ligt weg te roesten. Het is ook het einde van het asfalt, vanaf nu zijn alle wegen onverhard. We pikken er route 612 op. Even later nemen we opnieuw een afslag, route 614, die eerst doorheen een desolaat landschap omhoog klimt, er zich daarna in een aantal duizelingwekkende, onbeschermd haarspeldbochten richting rode zandstrand **Rauðisandur** stort. In **Saurbær** kan je naast het zwarte houten kerkje een zomercafé vinden, waar je in juli en augustus op het terras kan zitten, een paar meter van de vloedlijn van de zee. Fantastische stopplaats. Daarna loopt de weg dood, we keren via de 614 terug naar route 612, die we verder westwaarts volgen. De weg passeert nu gouden zandstranden, en slingert zich omheen steile kliffen, waarbij de weg soms letterlijk uit de bergen gehouwen is. Daarna volgt weer een doorsteek over de Hafnarfjall en kom je uit aan de brede, uiterst fotogenieke baai **Breiðavík**, met kerkje en boerderij (<http://www.breidavik.is/>). Nog een laatste bergrug oversteken, en je komt aan in het Hvalláttur, waar de weg zich door de zanderige duinen slingert. Als je links van de baan de uitgestrekte en uitstekende gratis camping ziet opduiken, begint de laatste hobbelige klim naar...

Latrabjarg (http://www.exploreiceland.is/main_attractions/westfjords/latrabjarg/)

Deze 14 km lange en tot 441 meter hoge klif is de beroemdste vogelrots van IJsland. Je kan hier tienduizenden pagegaaiduikers en andere zeevogels bewonderen, die zich nergens anders in IJsland zo gemakkelijk laten benaderen. Je kan tot een paar meter van de dieren komen zonder ze op te schrikken, en de pagegaaiduikers landen dikwijls letterlijk vlak voor je neus. Er is hier nooit op de dieren gejaagd, hierdoor zijn ze absoluut niet mensenschuw. Als je vanaf de parking het pad naar boven neemt, kom je snel ontelbare vogels tegen. Meeuwen nestelen op kleine uitsteeksel van de rotswanden, pagegaaiduikers graven holen in de grasgrond bovenaan de kliffen. Als er een fotograaf met zijn buik op de grond ligt zal er wel een pagegaaiduiker in de buurt zijn, deze

zwart/witte vogels met de grote, veelkleurige bek (<http://forum.belgiumdigital.com/f44/puffin-papagaaiduiker-82868.html> voor wie mocht twijfelen) zijn snedige vliegers, die met snelle vleugelslagen net over het water scheren. Je ziet er dikwijls hele groepen op het water dobberen. Met een beetje fototoestel kan je hier geweldige close-ups van deze dieren nemen, en je kan uren wandelen en gewoon de dieren bekijken. Magische plek!

De weg van **Latrabjarg naar Dynjandi** is al even mooi als de vorige route. We rijden eerst naar Patreksfjörður, daarna naar Taknafjörður (<http://www.westfjords.is/Home/DiscoverWestfjords/TownsVillages/Taknafjordur/>), met een moderne houten kerk. Als je nog iets wil eten, tanken of inkopen doen, dit is je laatste kans, want als we de weg 63 naar **Bilðudalur** nemen komen we in onbewoond, stenig gebied. We volgen verder route 63, en een 15-tal kilometer verder passeren we een onbeheerde **zwembad**, ingeklemd tussen bergen en fjord. Er is een houten kleedcabine, en een paar minuten later plonzen we in het heerlijk warme water (het zwembad wordt gevoed met een slang met koud en een slang met warm water, afkomstig van een natuurlijke bron). Het uitzicht is onlooflijk, bergen, fjord en een stralende zon. We hebben het zwembad een kwartiertje voor ons alleen, zalig. Als je hier in de buurt bent, dit is een must!

In de buurt verdedigen Noorse stern en duikduikers hun nesten, ze voeren schijnaanvallen uit en duiken luid krijsend net over ons hoofd.

We vervolgen route 60 tot we komen aan één van IJslands mooiste watervallen: de ...

Dynjandifoss (<http://nl.wikipedia.org/wiki/Dynjandi>).

Vooreerst, er is geen enkele foto die deze schitterende waterval, de grootste van de Westelijke fjorden, recht doet: op foto lijkt het altijd een prutsding van een paar meter hoog.

We beginnen aan de wandeling die ons links van de waterval zal brengen. Startpunt is de camping, het pas leidt eerste langs een paar kleinere watervallen, om na enig klauterwerk op een plateau beneden de hoofdwaterval uit te komen, die bovenaan smal en beneden heel breed is. Bijzonder fraai. Je kan nog wat verder klauteren tot je vlak naast de waterval komt. En je kan aan de voet van deze waterval in je tentje overnachten, wat wil je meer ...

De volgende morgen zijn we blij dat we 's avonds laat nog naar de Dynjandifoss gewandeld zijn, want het regent en de wolken zijn over de fjord neergedaald. We volgen route 60 verder noordwaarts, via Þingeyri komen we in **Ísafjörður**, de officiële 'hoofdstad' van deze regio (<http://nl.wikipedia.org/wiki/%C3%8Dsafj%C3%B6r%C3%B0ur>). Het laatste stuk voert ons door een 9 km lange tunnel, met een specialiteit: halverwege is er een ondergronds kruispunt, de afslag voert naar het vissersdorp Suðureyri. Ísafjörður is dé plaats om inkopen te doen en om in het infokantoor wat informatie over de regio samen te rapen. In de haven kan je voor bijzonder lekkere vis terecht in het onopvallende restaurant Tjörhúsið (zie:

<http://lostinstockholm.com/2007/08/28/isafjordur-fish-restaurant/>), een houten hut met kloeki houten tafels en banken. Je kiest de vis die je wil, de visfilets worden in een grote pan met aardappelen, saus en groenten opgediend. Geweldig lekker. 'Verse vis' is hier echt vers: recht van de boot .

's Namiddags rijden we verder naar **Suðureyri**, omdat het hard blijft regenen en het zicht nul komma nul is staan we snel op de lokale camping. We zien een bootje van een vistocht terugkomen, de vangst is een bak vol gigantische kabeljauw, gevangen met lijnen. De volgende morgen regent het niet meer, de fjord ligt nog onder een somber wolkendek. We gaan zwemmen in het lokale zwembad (800 Kr voor ons gezin, openlucht, modern, met zicht op de kerktoren en de bergen ...). Daarna rijden we verder naar **Bolungarvík** (route 61, lawinegevoelige weg, men is een tunnel aan het aanleggen). Tijd voor alweer een lekker middagmaal in het Einarshúsið, in de haven. De kleine eetzaal hangt vol oude foto's en huiselijke prullaria. We rijden via een schitterend bergbaantje verder naar **Skalavík**, zie ook bij logies en wandelingen.

Als avondwandeling kuieren we daar een eind langs het zwarte zandstrand, dat overgaat in een keienstrand, en daarna in een echte rotskust. We zien enkele zeehonden zwemmen.

De volgende dag rijden we terug naar **Ísafjörður**, en dan via Súðavík verder langs route 61, deels onverhard en hobbelig. De fjorden worden ruwer en rotsiger. Via routes 633 en 634 belanden we in **Reykjanes**, gelegen op de punt van een schiereiland dat als een priem in de fjord steekt, waar we op de camping overnachten.

We volgen dan routes 633 en 61 en nemen dan route 635 noordwaarts, opnieuw een hobbelbaan die schitterend langs de fjord loopt en ons naar het Kaldalón brengt (zie wandelingen).

Na een overnachting in Dalbær volgen we eerst route 635, dan route 61, om via route 608 en 607 in Reykhólar uit te komen. Daar is weinig te zien, en we keren terug naar Bjarkalundur om in het gelijknamige hotel (<http://bjarkalundur.is/>) aan te schuiven voor het lekkere middagbuffet. Dan nemen we even route 61 en dan route 605, een steil en onverhard bergbaantje dat ons naar Tröllatunga voert. Oef, dat hebben we ook al weer overleefd... Daarna volgen we route 61 naar Hólmavík, en we nemen afslag 643 naar Krossnes. Dat is een heel boeiende weg, die eerst aan de voet van hoge kliffen voert, massa's zeevolgels cirkelen boven ons hoofd. We passeren het verlaten dorp **Djúpavík** (<http://nl.wikipedia.org/wiki/Djúpavík>), gedomineerd door een halfvervallen haringfabriek en een roestend schip, beklemmend. De onverharde weg draait en keert, en is soms erg steil en hobbelig. De bergen rond fjorden zijn hier zeer bijzonder van vorm en heel ruig. Plots komen we onverwacht in een groen landbouwgebied uit.

We overnachten op de camping van Norðurfjörður en rijden de volgende dag langs route 649 naar het haventje **Ingolfsfjörður**. De laatste afdaling naar de fjord is ijsingwekkend steil. We komen heelhuids beneden, en proberen dan de F649 te volgen, die ons rond de fjord moet brengen, we hopen vanaf het einde van de weg een wandeling te starten. We kunnen ongeveer een kilometer rijden, dan komen we aan een riviertje waar we met ons busje niet door kunnen (een F-weg is meestal alleen met een 4x4 berijdbaar). OK, we veranderen onze plannen, stappen nog een tweetal kilometer langs de weg en beginnen dan aan de klim naar de Seljanesfjall (zie bij wandelingen).

Na onze wandeling rijden we naar het zwembad Krossneslaug in **Krossnes**. Dit kleine openluchtbad met 'hot pot' ligt op een onmogelijk schilderachtige locatie: aan de voet van hoge kliffen, ingebed in een keienstrand, letterlijk op enkele meter van de onmetelijke Atlantische oceaan. We zien zwemmers die eerst even in de oceaan gaan en dan in het heerlijk warme zwembad duiken. Kost 250 Kr voor volwassenen, 150 Kr voor kinderen, het zwembad is onbemand, je dropt je bijdrage in een brievenbus in de kleedkamer. Het warme water komt van een natuurlijke bron, even verder langs de weg. Als je eens in je leven 100 km moet omrijden om te gaan zwemmen, laat het dan in dit zwembadje zijn, unieke ervaring!

De volgende dag volgen we de 643 en de 645 naar Drangsnæs, waar je het eiland Grimsey kan zien liggen.

Dan volgt een lange rit langs route 21 die ons uiteindelijk op de ringweg brengt. Met wat spijt in het hart laten we de westelijke fjorden achter ons, het was een unieke ervaring.

Geysir, Gullfoss en Landmannalaugar

De volgende dag rijden we doorheen het drukke nationale park naar het Laugarvatn, waar we middagmalen in restaurant Lindin (<http://www.laugarvatn.is/>). We komen daar heel toevallig terecht, later lezen we dat dit één van de beste restaurants uit de omgeving is. We kiezen voor de

salade van de chef met lokaal gerookte forel of lam, dit is inderdaad heerlijk, en behoorlijk goedkoop (9560 Kr voor ons gezin). Het is duidelijk: we zijn weer in de bewoonde wereld. Dat wordt nog duidelijker als we de mensenmassa in **Geysir** zien

(<http://www.geysircenter.is/english/>). Hier passeert vermoedelijk elke toerist op IJsland, om de plaatselijke geiser te komen bekijken: de **Strokkur** (<http://en.wikipedia.org/wiki/Strokkur>), die om de 10 à 20 minuten een kolom heet water tot 16 meter hoog spuit. Grote broer Geysir is klinisch dood, en spuit maar heel af en toe. Ondanks de drukte is dit toch een belevenis, we nemen veel foto's, worden even te enthousiast, komen te dicht en vergeten naar de windrichting te kijken, gevolg: een lading warm water dondert over ons heen. Gelukkig is het stralend weer en drogen we snel, op weg naar onze volgende bestemming: de

Gulfoss (<http://en.wikipedia.org/wiki/Gullfoss>)

Ook hier veel volk, voor de meest bezochte en één van de mooiste watervallen van het land. De rivier Hvítá tuimelt hier in twee haakse trappen van 11 en 21 meter in een kloof. Water stuift hoog op en vormt een regenboog. Je kan via een aangelegd pad langs de waterval wandelen.

Vanaf de Gulfoss volgen we routes 30, 32 en 26 (een verwarrend landschap, soms heel mooi, met gletsjers op de achtergrond, echter ook verminkt door de Hydro-elektrische installaties, met dammen en veel elektriciteitspilonen), om dan de afslag naar **Landmannalaugar** (<http://en.wikipedia.org/wiki/Landmannalaugar>) te nemen (F208). Deze route kan je met een normale auto rijden, echter, het was de meest ruwe en stenige piste die we deze reis tegenkwamen, zeer stenig en met ontelbare alles losrammelende "wasborden". Er zijn geen rivierdoorsteken. Het landschap is echter ongemeen boeiend, doorheen een oneindige lavawoestijn, over enkele bergruggen en langsheen merkwaardige vulkanische formaties, één van de mooiste wegen die we tegenkwamen.

Een fijne tussenstop was de korte wandeling naar het kratermeer **Ljotipollur**, je kan je auto kwijt op een kleine parking naast de weg, wandeling is aangegeven met een bord (http://www.gerardvanbochove.nl/IJsland/Reisverslag_3.htm). Ca. 2 km stappen tot de rand van de krater, mooi kratermeer, rood/zwart gesteente.

Vlakbij kan je ook zien hoe een recente (zwarte) lavastroom over een oude laag tot in een meer gestroomd is.

Vlak voor de camping van Landmannalaugar zijn er twee rivierdoorsteken, enkel te doen met een 4x4 (we zien een Mercedes bus zich hopeloos vastrijden). Er is een grote parking net voor de eerste doorsteek, we later daar onze auto staan, laden onze tentjes en ander slaapmateriaal en steken de voetgangersbruggen over om het laatste stuk tot de camping te wandelen. Opgelet: dit is een natuurgebied, je mag enkel op de camping overnachten, dit wordt streng gecontroleerd.

Landmannalaugar is ontstellend mooi, met schitterend gekleurde, bizar gevormde bergen, een warme beek vlakbij de camping (te lokaliseren door een houten platform), diverse lavastromen die over elkaar gelopen zijn, en je kan er fantastisch wandelen.

Westman eilanden (Vestmannaeyjar) (<http://nl.wikipedia.org/wiki/Vestmannaeyjar> en http://www.ipicture.de/reiseberichte/island/westmaennerinseln_heimaey_vulkanausbruch_1973_schwertwal_keiko.html)

Deze eilanden zijn heel recent ontstaan, en geven een goed beeld van een weinig geëvolueerd vulkanisch landschap. Je kan er de meest bizarre bergen en rotsen vinden. Het is ook een echt vogelparadijs, met vooral massa's papegaaiduikers.

De makkelijkste manier om met de auto op de Westman eilanden te komen is met de ferry die vertrekt in Þorlákshöfn (<http://nl.wikipedia.org/wiki/Þorlákshöfn>). Als je op de kaart kijkt lijkt de route van de ca. 3 uur durende vaart bizar, de Westman eilanden liggen net voor de kust, en je vaart een heel eind gewoon evenwijdig met de kustlijn. Er is voorlopig geen dichterbijliggende haven op de zanderige kustlijn, men is echter volop een nieuwe haven aan het bouwen, vanaf 2010 zou de

ferry daar vertrekken en wordt de zeereis beperkt tot 30 minuten. Nu, we hebben ons niet verveeld, het weer wat uitstekend, en je krijgt zicht op de **Mýrdalsjökull**. Je kan de ferry (<http://www.eimskip.com/Desktopdefault.aspx/tabid-369/>) vooraf boeken, wij komen twee uur vooraf en kunnen zonder reserveren nog een ticket voor de avondferry kopen (10891 Kr voor auto en 4 personen). Let wel, bij slecht weer is dit een beruchte route, bij slecht weer wordt je door de specifieke bewegingen van het schip snel zeeziek. Wij varen echter over een spiegelgladde zee. Je ziet de eilanden naderen, om de haven van het hoofdeiland **Heimaey** binnen te varen moet de boot rond de rotswanden wegdraaien. Bijzonder spectaculair, je scheert net naast de rotsen terwijl er letterlijk duizenden papegaaiduikers boven je hoofd fladderen.

Het is donker als we aan land rijden en de camping opzoeken.

De volgende dag rijden we rond op het kleine (13.4 km²) eiland Heimaey en maken er enkele korte wandelingen. Er zijn maar enkele wegen, veel moeite om alles te zien moet je dus niet doen.

We rijden eerst naar het nieuwe lavaveld net naast de stad, je kan er niet naast kijken, het is een kolossale zwarte massa die net aan de rand van de stad stopt. In 1973 begon een catastrofale uitbarsting, waarbij net buiten de stad Heimaey een nieuwe vulkaan gevormd werd, de Eldfell (lees verder dit interessant artikel: <http://nl.wikipedia.org/wiki/Eldfell> en ook <http://www.eyjar.is/eyjar/Westm.html>).

Het eiland werd geëvacueerd, en o.a. door massa's water op de lava te spuiten stopte de lava net aan de grenzen van de stad. Je kan nu nog de watertank van het zwembad zien, die half onder de lava zit (aan het staafkerkje, beneden aan de rotskust). Dit nieuwe zwarte lavaveld is nog ruw en niet geërodeerd, zeker interessant om rond te wandelen.

In de namiddag beklimmen we de Eldfell, een pad loopt naar de top, waar je een voorspelbaar prachtig uitzicht over de stad en bijna over het hele eiland hebt.

In de dorpsbioscoop (Félagshheimili, hoek van Vestmannabraut en Heiðarvegur) kan je naar een film kijken over de uitbarsting van 1973 (wat pompeus aangekondigd als de 'Vulcanic Fils Show' maar echt de moeite waard, vol historische beelden). Kostprijs 4 Euro per volwassene, 2 Euro voor kinderen, film duurt een klein uurtje.

We rijden naar Vík, gelegen op het 'smalste' punt van het eiland. We parkeren onze auto en wandelen langs de bizarre rotskust naar Klauf, een frisse tocht in volle wind. We zien vissende jan-van-genten, heel spectaculair (<http://nl.wikipedia.org/wiki/Jan-van-gent>).

Terug op de camping wandelen we naar hole 17 van de golfbaan, een uitstekend punt om de papegaaiduikers op de rotswand te observeren. Je hebt er ook een goed uitzicht op de vele kleinere eilanden/rotspilaren in zee. Vissers stappen een rotskloof binnen, en schrikken daardoor papegaaiduikers op, en plots vliegen er honderden net boven ons hoofd naar zee, een ongelooflijk spektakel.

We bezoeken ook nog de Landkirkja en het kerkhof, met de beroemde witte boog aan de ingang. Dit kerkhof lag volledig begraven onder de vulkanische as, op deze boog na, en werd later door vrijwilligers volledig opgegraven.

Terug op het vasteland volgen we vanuit Þorlákshöfn even route 38, om daarna op route 39 over te schakelen. Kort na dat kruispunt bevindt zich vlak naast de weg de toegang tot de lavagrot **Raufarhólshellir**. Je kan de grot vrij bezoeken, het is er echter helledonker en glibberig. In het eerste deel is op verschillende plaatsen het dak ingestort, zodat je nog wat licht krijgt, daarna wordt het helemaal donker. Je moet over massa's puin klauteren.

We rijden terug richting kust, en bezoeken de **Strandarkirkja**, even ten westen van Þorlákshöfn, op een zijweg van route 42. Mooi houten kerkje, dat zoals de naam het zegt (het leven kan simpel zijn) net naast het strand ligt, sfeervol houten interieur.

We volgen verder routes 42 en 427 tot aan het geothermisch veld Krýsuvík/Seltún (zie ook: <http://en.wikipedia.org/wiki/Krýsuvík>) op de tip van het schiereiland Reykjanes. Dit is een zeer

actief en groot veld, vol pruttelende modderbronnen, vulkanische stoomspuiters, kleurrijke heuvels, dit alles in een penetrante geur van H₂S (rotte eieren).

We passeren de uiterst bekende 'Blue Lagoon' (<http://www.bluelagoon.com/>), wat nu een superdeluxe wellness-oord geworden is. Heel lang geleden was dit een rotskom waarin het 'afvalwater' van een geothermische centrale geloosd werd, gekenmerkt door een soort witte modder, bestaande uit de skeletten van afgestorven waterdiertjes. Je kon er baden vlak naast de bulderende schoorstenen van de centrale. Bizar, maar met het wit-blauwe water had het wel iets. Nu heeft men de Lagoon een paar kilometer verhuisd, het kenmerkende water is gebleven. Men heeft er een indrukwekkend gebouw opgetrokken, perfect in het landschap ingebed. Helaas is ook de prijs fors gestegen: men vraagt 23 Euro per persoon. Slik. We laten dit aan ons voorbijgaan, genieten van een uitstekend middagmaal in Kaffi Duus (<http://www.duus.is/>) in de jachthaven van Keflavik en gaan daarna voor geen geld zwemmen in het superdeluxe, nagelnieuwe buitenzwembad van Sandgerði (<http://www.sandgerdi.is/english/>). We krijgen een 25-meterbad, drie hot-pots waarvan één met jacuzzi en twee glijbanen, en we zijn de enige zwemmers...

We sluiten onze reis af met een 'walvistocht' in Reykjavík (<http://www.elding.is/>). Vertrek vanaf de vissershaven, 48 Euro per volwassene, 20 Euro voor kinderen. We zijn ongeveer twee uur op zee, we vertrekken met een strakke wind en passeren 'Puffin Island', een rots in de haven waar een (kleine) kolonie papagaaiduikers gehuisvest is. Er zijn veel betere locaties om deze vogels te zien (Latrabjarg, Westman). Daarna begint de speurtocht naar walvissen, die in deze baai komen om zich te voeden. Het valt wat tegen, we zien een paar flitsen van vinnen, en dat is het wat de walvissen betreft (tussen haakjes, de beste locatie in Europa om walvissen te zien is Andenes in Noorwegen - <http://www.whalesafari.com/a/?id=66&vn=738> – waar je de potvissen kan zien duiken). We zien wel massa's meeuwen die ook op zoek zijn naar voedsel. De wind is heviger geworden, en op de terugweg zwiepen de golven over het dek, iedereen wordt drijfnat, de boot gaat hevig te keer, en uiteindelijk wordt iedereen van dek gejaagd omdat het te heftig wordt.

Varia

Het klimaat: minder bar dan de naam van het land laat vermoeden: zomers zijn hier kort (juli en augustus) maar 'krachtig'. Als de zon schijnt kom je aan 20 °C, het kan echter ook 4 °C zijn op een klamme regenachtige morgen. Het weer kan er zeer snel wisselen.

Wij beleefden een warme, droge periode. We hadden twee weken zon en blauwe hemel, naar IJslandse klimaatnormen zoiets als zes cijfer op de lotto.

Doordat er geen bomen zijn en door de ligging middenin de Atlantische oceaan is er bijna altijd wind, wat het weer steeds een guur trekje geeft. Dit heeft ook z'n voordelen: het zicht is er door de kristalheldere lucht fenomenaal en de lucht is er mede door het zo goed als ontbreken van industrie ongekend zuiver (als je pas terug thuis bent lijken alle geuren heel sterk te zijn...)

Tijdens de zomer wordt het nooit echt donker, schemer gaat weer over in een nieuwe dag. Op een wolkenloze dag is de zon ook 's avonds nog bijzonder fel, hoewel ze net boven de horizon zit, wat bijzonder vervreemdend werkt. Op wolkenloze dagen gingen we rond 23 u slapen met nog volle zon en werden we rond 5 uur wakker ... van de warmte, de zon was alweer volop aan het stralen. Dus kom niet beweren dat het in IJsland geen goed weer kan zijn.

De muggen: geen gezien in de regio waar wij waren, deze Scandinavische plaag blijft je gespaard.

De taal: zowel geschreven als gesproken is IJslands vrij onverstaanbaar. Zoals je in dit verslag zal gemerkt hebben kennen zijn ook een paar tekens die in het Nederlands alfabet niet voorkomen. Met Engels kan je op de meeste plaatsen terecht, zeker bij de jongeren.

Eten en drinken: door de crisis en de muntdevaluatie was voedsel ongeveer even duur als in België. Alcoholische dranken (uitgezonderd licht bier) zijn enkel in specifieke staatswinkels te koop, en blijven duur.

Uit eten in een eenvoudig restaurant is goed te doen als je de kost van de dag eet: voor een maaltijd betaal je tussen de 10 en 20 Euro. Zonder drank weliswaar, je kan echter steeds gratis water krijgen. Als je graag superverse vis of lam eet beleef je een zalig tijd, zoniet zal je op fast-food aangewezen zijn.

In de steden zijn de warenhuizen even groot en goed gevuld als bij ons. De goedkoopste supermarktketen is Bonus (vestigingen, herkenbaar aan het 'roze varken':

http://www.bonus.is/?page_id=18).

In de dorpen is er steeds een kleine supermarkt te vinden waar je voedsel kan kopen.

Visa is heel handig en wordt overal aanvaard, je kan er ook in de benzinestations mee terecht.

Ook met je Maestro-kaart kan je overal terecht, b.v. om geld uit de 'muur' te halen. Soms is het wel even zoeken naar een geldautomaat: in een supermarkt, benzinestation of restaurant, nabij of in een infokantoor...

Info vinden, reisgidsen: internet is een goudmijn, met de vertrouwde hulp van Google kan je over zowat alles zeer gerichte info vinden (probeer je zoektermen zo specifiek mogelijk in te geven, tik b.v. de naam van een dorp in). Bij de lokale toeristische diensten (wegwijzers "Info") kan je ook interessante brochures vinden.

Wij gebruikten één algemene reisgids : Island van uitgeverij Michael Müller Verlag (2003, auteurs Jens Willhardt en Christine Sadler). Grote klasse, zeer volledig en accuraat. Handig ingedeeld volgens de regio's. Vooral veel praktische informatie (logies, winkels, restaurants, bezienswaardig, wandelingen, zeer handige kaartjes). Duitstalige tegenhanger van de Lonely Planet en de Rough Guide. Was onze eerste keus als we naar informatie op zoek waren en dat is een goed teken. Zeer goede informatie over wegen en pistes. De informatie over wandelingen is wel beknopt, vooral als leidraad te gebruiken om vooraf b.v. op internet wat dieper te zoeken. Minpunt: zeer onvolledige index achteraan. In 2005 gekocht op de website van de uitgeverij (<http://www.michael-mueller-verlag.de/>); 24.9 Euro inclusief verzending, 688 pg op kwaliteitspapier). Ondanks de ouderdom nog steeds actueel.

Wandelgids: Rother Walking Guide Iceland (<http://www.rother.de/titpage/4802.php>)

Gratis gids : Around Iceland, gratis op te pikken bij de toeristische diensten op IJsland of te downloaden via internet (<http://www.heimur.is/world/>, hier kan je een hoop brochures als pdf-file vinden). Zeer goed boekje, skip de reclames en je kan er hopen bruikbare info, geologische en andere weetjes en handige plattegronden vinden. Aanrader!

Wegenkaart algemeen: The Rough Guide Map: Iceland (1:425000). Zeer goede (dubbelzijdige) kaart, veel details en toch overzichtelijk. Campings zijn aangeduid. Gemaakt uit een fantastisch materiaal: een kunststof die scheurvast en watervast is, waar je op kan schrijven en die toch plooit als een klassieke kaart. Zeer handig, en onze eerste kaart die na de reis niet in flarden vaneen hangt. Enige minpunt: de index is te beperkt, vele dorpjes die op de kaart staan zijn niet in de index te vinden, zorgde voor menig vloek en opzoekwerk tijdens de reisvoorbereiding. Gekocht in Gent, bij 'Atlas & Zanzibar'.

Detailkaarten:

- Sérkort Snæfellsnes 1:100.000 (9.45 Euro)
- Sérkort Norðvesturland (NW-IJsland inclusief W-fjorden) 1:300.000 (11.90 Euro)

Beide gekocht bij www.arktiversand.de. Deftige kaarten met ook heel wat toeristische info.

Wandelkaarten voor de westelijke fjorden: we kochten de volledige reeks van 'Útivera', 'Outdoor Recreation', 7 kaarten die samen de volledige westelijke fjorden beslaan, met op de achterzijde beschrijving van de wandelingen. Gezien het ontbreken van bewegwijzerde wandelpaden is deze kaartenreeks van onschatbare waarde, de kaarten worden in de info-kantoren verkocht, wij bestelden ze online (<http://www.strandir.is/hikingmaps/>), 800 Kr/kaart. Probleemloze levering.

Belgen gezien? Hier en daar een enkeling, toeristen zijn vooral Nederlanders (OK, we zullen de klassieke grapjes nu even overslaan), Duitsers, Fransen en Italianen.

Crisis

Door de bankencrisis en de devaluatie van de munt is deze nog ongeveer half zoveel waard als in 2005... In IJsland is alles ongeveer 50% duurder geworden, voor buitenlanders is dankzij de devaluatie echter alles dus goedkoper geworden. De IJslandse bevolking gaat nuchter om met de crisis. Velen in de banksector en in de bouwnijverheid zijn hun job kwijt. In de hoofdstad staan vele onafgewerkte gebouwen: het geld is op. Naar het buitenland reizen is onbetaalbaar, IJslanders nemen nu vakantie in eigen land.

Zwemmen

Anders dan je misschien zou denken zijn het grootste deel van de zwembaden in IJsland openluchtbaden, dikwijls gevoed met natuurlijk warm water. Er er zijn nogal wat zwembaden in IJsland, van onbemande baden aan de rand van de fjorden tot de toeristental 'Blue Lagoon'. Er zijn weinig dingen zo heerlijk als op een dag met slecht weer of na een zware wandeling in het warme sop dobberen, met uitzicht op de natuur. Elk zwembad heeft één of meerdere 'hot pots', die warm tot (zeer) heet zijn.

Specifieke zwembaden zijn beschreven in de bezienswaardigheden of bij de logies.

Zwemmen in IJsland heeft zo z'n eigen etiquette: schoenen laat je aan de ingang staan, en er zijn steeds gemeenschappelijke kleedkamers (mannen en vrouwen apart), en je laat je spullen daar gewoon staan, diefstal is blijkbaar onbekend. Stop, nog niet je zwemkledij aantrekken, eerst ga je naakt naar de douches, daar duiden grote borden aan welke plaatsen je grondig moet wassen (zeep/shampoo is steeds voorradig), en eens je helemaal proper bent kan je die zwembroek aantrekken en in het zwembad duiken.

Zwembaden in de westelijke fjorden: <http://www.vatnavinir.is/projects/the-westfjords/>

Sterke punten:

- natuur natuur natuur ...
- zeer karakteristieke en spectaculaire landschappen door actief vulkanisme en gletsjers, er is altijd wel wat te zien tijdens het wandelen of het rijden.
- mooie, avontuurlijke wandelingen die ook met kinderen goed te doen zijn
- buiten de echt toeristische gebieden nog onontgonnen en avontuurlijk
- rustig
- zwembaden, in volle natuur, in openlucht: heerlijk
- IJslanders zijn wat gesloten maar zeer vriendelijke mensen

Nadelen

- Duur, zowel in transport als verblijf. Hotels zijn helemaal onbetaalbaar
- Vrij bar klimaat, maar dat weet je natuurlijk vooraf

Echter: de natuur van IJsland is in groot gevaar. Er zijn concrete plannen om zowat alle grote rivieren af te dammen, om elektriciteit op te wekken voor aluminiumsmelters. Deze fabrieken verbruiken zulke afschrikwekkend grote hoeveelheden energie, dat ze overal ter wereld geweerd worden. IJsland met zijn indrukwekkend potentieel aan (goedkope) waterkrachtenergie en zijn vrije ruimte lijkt nu het geliefkoosde doelwit van deze industrie (met grootste fabrikant Alcoa op kop) te worden. Een catastrofe dreigt: grote delen van het unieke landschap dreigen verwoest te worden. Er is ook goed nieuws: bekende IJslanders als Björk en Sigur Rós zetten zich in om deze megalomane projecten te stoppen (zie : <http://greeninc.blogs.nytimes.com/2008/11/13/bjork-wages-battle-against-icelandic-aluminum/>).

Aluminiumerts wordt vanuit Australië, letterlijk helemaal aan de andere kant van de wereld, naar IJsland gevoerd om daar, met energie gewonnen door de unieke natuur naar de vaantjes te helpen, tot aluminium gesmolten te worden: waanzin. Denk dus twee keer na alvorens die toch zo handige aluminiumfolie te gebruiken...